

**UCHWAŁA NR XX/289/2020
RADY GMINY SZEMUD**

z dnia 26 listopada 2020 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Szemudzie.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378) oraz art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256)

**Rada Gminy Szemud
uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę z dnia 21 sierpnia 2020 roku na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szemudzie .z przyczyn określonych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady
Gminy

Ireneusz Czarnowski

UZASADNIENIE

W dniu 21 sierpnia 2020 r. do Urzędu Gminy w Szemudzie wpłynęły skarga Pana Z. Grabowskiego.

Zgodnie z treścią art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256), jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności Wójta Gminy jest Rada Gminy. Również na podstawie przepisu art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378) wynika, że Rada Gminy rozpatruje skargi na działania Wójta i gminnych jednostek organizacyjnych i w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

W dniu 25 listopada 2020 r. przedmiotowa skarga została przedstawiona na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Szemud. Członkowie komisji zapoznali się z treścią skargi oraz informacjami oraz wyjaśnieniami Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szemudzie przedstawionymi przez Barbarę Rzeszewicz – Sekretarza Gminy Szemud.

W toku swoich działań Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Szemud ustaliła następujący stan faktyczny.

Skarżący wskazał, że Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szemudzie negatywnie załatwiła wniosek Skarżącego o przyznanie asystenta.

W odpowiedzi na skargę Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szemudzie udzieliła wyjaśnień. Wskazała, że w dniu 30.03.2020 r. Skarżący zwrócił się do Urzędu Gminy w Szemudzie z wnioskiem elektronicznym (wraz z załącznikami) o przyznanie asystenta osoby niepełnosprawnej, uzasadniając wniosek niezdolnością do samodzielnej egzystencji od sierpnia 2000 roku. W piśmie określił zakres czynności asystenta, który miałby polegać w szczególności na prowadzeniu spraw administracyjnych z umiejętnością posługiwania się programami biurowymi pod system Windows 10. W dniu 31.03.2020 r. powyższy wniosek został przekazany celem rozpatrzenia przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Szemudzie.

W związku z ogłoszeniem stanu epidemii, Wojewoda Pomorski wydał Polecenie z dnia 14.03.2020 r., w którym zalecono świadczenie usług asystenta osoby niepełnosprawnej lub opiekuna środowiskowego w sytuacji bezwzględnej konieczności i dotyczą jedynie najpotrzebniejszych spraw życia codziennego. W związku z powyższym wystosowano do Skarżącego pismo w dniu 17.04.2020 r., że powyższy wniosek zostanie rozpatrzony niezwłocznie po z ustaniu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego.

W związku z wpływieniem w dniu 21.08.2020 r. skargi oraz wnioskiem o przyśpieszenie przydzielenia asystenta, podjęto próbę nawiązania kontaktu ze Skarżącym, pomimo zagrożenia epidemicznego.

W dniu 09.09.2020 r. pracownicy socjalni udali się pod adres zamieszkania Skarżącego, celem przeprowadzenia wywiadu środowiskowego oraz potwierdzenie zawartej w podaniu informacji o niezdolności do samodzielnej egzystencji. Podczas rozmowy Skarżący doprecyzował, że asystent jest mu niezbędny do prowadzenia/załatwiania spraw sądowych, w tym dowożenia do Sądu Okręgowego, gdyż

rodzina nie jest w stanie wykonywać tych czynności.

Jak ustalono podczas wizyty w miejscu zamieszkania, w tym samym domu mieszka syn z rodziną. Ponadto pracownicy ośrodka przedstawili Skarżącemu specyfikę pracy i funkcję asystenta osoby niepełnosprawnej, która zgodnie z Programem „Asystent osoby niepełnosprawnej”- edycja 2019-2020 Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z września 2019 roku jest elementem polityki społecznej państwa w zakresie poprawy jakości życia dorosłych osób niepełnosprawnych, w szczególności poprzez umożliwienie im jak najbardziej niezależnego życia, wsparcia oraz pomocy adekwatnej do potrzeb, umożliwienia zaangażowania osób niepełnosprawnych w wydarzenia społeczne/kulturalne/rozrywkowe/sportowe, itp. Podczas wizyty zaproponowano pomoc w postaci poradnictwa prawnego, z którego Skarżący nie chciał skorzystać, argumentując to „brakiem ponoszenia odpowiedzialności służbowej prawników”. Wywiad środowiskowy pozwalający uzyskać szczegółowe informacje dotyczące sytuacji, stosunków rodzinnych, trybu życia i stanu zdrowia Skarżącego nie został przeprowadzony, z uwagi na brak jego zgody.

Dnia 14.09.2020 r. tutejszy Ośrodek zwrócił się z pismem do Skarżącego o ustalenie kolejnego terminu przeprowadzenia wywiadu środowiskowego oraz przygotowanie dokumentów potwierdzających sytuację osobistą i zdrowotną strony (między innymi dokument potwierdzający niepełnosprawność).

Wobec braku odpowiedzi na pismo decyzją z dnia 15.10. 2020 r. odmówiono Skarżącemu usługi asystenta osoby niepełnosprawnej z uwagi na brak dokumentu potwierdzającego niepełnosprawność oraz brak przesłanek uprawniających do otrzymania wnioskowanej pomocy. Zdaniem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szemudzie asystent nie jest osobą do prowadzenia spraw sądowych klientów, jego pomoc polega m.in. przy wykonywaniu codziennych czynności, załatwieniu spraw urzędowych czy podejmowaniu aktywności społecznej, której celem jest przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu osób niepełnosprawnych poprzez umożliwienie im uczestnictwa w wydarzeniach społecznych, kulturalnych czy sportowych. Ponadto zgodnie z pozyskaną opinią prawną uzyskano wyjaśnienia przepisów prawnych wynikających z ustawy o pomocy społecznej w sprawie przyznania usług opiekuńczych, które również dotyczą przydzielenia opiekuna środowiskowego w sytuacji, gdy osoba ta wymaga pomocy innych, a jest jej pozbawiona. W orzecznictwie wskazuje się, iż uprawnienia wynikające z przepisów ustawy o pomocy społecznej mają charakter jedynie subsydiarny, co oznacza, że uzupełniają środki, możliwości i uprawnienia własne osoby. Pomoc w postaci usług opiekuńczych przysługuje osobom samotnym, pozbawionym jakichkolwiek krewnych, od których mogliby uzyskać pomoc, a sama niepełnosprawność nie uprawnia do uzyskania usług opiekuńczych.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po zapoznaniu się z dokumentacją sprawy oraz przedstawionymi wyjaśnieniami rozpatrzyła skargę uznając ją za niezasadną.

Przedmiotowa skarga została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256)

Zgodnie z treścią art. 229 pkt 3 k.p.a. jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, to Rada Gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi

dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 (Rada Gminy)

Jednocześnie, w myśl art. 238 § 1 k.p.a. poucza się, że zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania Skarżącego